

Så diskuterer man husnummeret, hvor skal det nu være placeret? Skal det nu have nr. 11 eller nr. 13 på yderdøren?

Man kan ikke gå uden om de statslige forskningsråd, siger man. Jo, det kan man da, for det står udtrykkeligt i den forskningsrådslov, som hr. Rasmus Prehn blev ved med at hentyde til, at basismidler, der gives direkte til universiteter, institutter, centre, ikke skal gå igennem forskningsrådene. Det er legitimt, og det er helt, som det er besluttet.

Det er i øvrigt dråber i forhold til de mange millioner, der årligt går gennem forskningsrådene, hvis vi ser bort fra regeringens Højteknologifond. Afkastet er 3 mia. kr., og så er der afkastet af den 1 mia. kr., som Dansk Folkeparti fik sat af til Grundforskningsfonden. Men ud over disse mastodonter er det småpenge.

Var der for resten nogen, der i anledning af Højteknologifonden fik den idé, at den højteknologiske forskning eller Grundforskningsfondens center nu ville blive politisk styret, fordi pengene var afsat særskilt på finansloven?

Det hele oser af desperat surhed, som savner historiefaglig begrundelse, og surheden har så været hjulpet på vej af historikere, som gerne vil have fat i den pågældende bevilling, og som derfor i begejstrede avisartikler har ladet sig udnævne til kommende ledere af det nye koldkrigscenter.

De har skrevet breve til Dansk Folkeparti og videnskabsministeren for at få del i midlerne, for så siden at udtrykke forurettelse over, at de ikke på den måde kunne indkassere en statsbevilling på 10 mio. kr. Og de har så endelig mobiliseret hr. Ole Sohn i håb om at opnå de eftertragtede penge igennem ham og hans beslutningsforslag.

Man slår forarget på tromme for armslængdeprincippet, samtidig med at man er forurettet over, at man ikke kan skaffe sig et forskningscenter gennem selvpromovering i dagspressen og gennem private henvendelser til en minister eller et folketingsmedlem. Det er sandelig den helt store seriøsitet, der har præget dette lidet tiltalende hundeslagsmål om et kødben, som uheldigvis ikke var til fals for de mest foretagssomme.

De interesserede må naturligvis søge på lige fod med alle andre, når en kommende bestyrelse for koldkrigscenteret har opslået de ledige stillinger ved centeret. Sådan finder man de bedst kvalificerede, og sådan har vi en chance for at få afdækket skjulte forhold og få punkteret myter

vedrørende den kolde krig i Danmark, men først og fremmest få kendsgerningerne sat i perspektiv, også i forhold til en arkivstudiebaseret vurdering af Sovjet og Sovjets forbindelser her i landet.

Det er det, der er opgaven: ærligt og kompetent og uden at frede nogen at trænge ned i en afgørende periode i vores politiske historie. Der er modstandere af det nye center, der har set det som led i et slagsmål mellem politiske fløje om at få det sidste ord og sætte det sidste punktum i udforskningen af den kolde krig.

Men det er en misforståelse. I historieforskningen bliver det sidste ord aldrig nogen sinde sagt og det sidste punktum aldrig sat. Historien bliver aldrig fortalt færdig, for vi er selv med i den.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu er hr. Jesper Langballe jo ikke kendt for at lytte til argumenter eller til andres indlæg, og det bærer talen også præg af. Den er øjensynlig skrevet, før debatten gik i gang, og hr. Jesper Langballe har ikke fundet anledning til at rette i den undervejs for at tilpasse den virkeligheden.

Men kan hr. Jesper Langballe ikke bekræfte, at det forslag, som oppositionen har fremsat, inddebærer, at der skal forskes i den kolde krig, og at der i øvrigt er afsat flere midler, så man kan komme dybere ned i emnet end det, regeringen har foreslået? Det er det ene.

Kl. 13.50

Det andet er: Ville hr. Jesper Langballe betragte det som fuldstændig fri forskning, hvis det var en socialdemokratisk forsvarsminister, der skulle udpege fem personer til en bestyrelse, som skulle styre et center, eller – endnu værre, kunne jeg formode – hvis det f.eks. var en SF-forsvarsminister? Hvis man tænkte den hypotetiske tanke, at det var mig, der var forsvarsminister, ville hr. Jesper Langballe så være tryk ved, at jeg skulle udpege en bestyrelse, som skulle ansætte forskere?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil svare helt ærligt på det sidste: Jeg ville være højt utryk ved en SF-regering i alle henseender. Jeg tror næsten ikke, jeg ville sove om natten, hvis vi havde sådan en. Men det har vi heldigvis ikke.

På den anden side må hr. Ole Sohn medgive, at en regering er en regering. Den udpeges i